

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖS

Antopäivä 1 (11)
11.2.2005
Taltionumero
282
Diaarinumero
1445/1/04

Asia Rakennuslupaa koskeva valitus
Valittaja Tanssin ja tanssilavakulttuurin edistämisyhdistys TAKU ry, Helsinki
Päätös, josta valitetaan

Helsingin hallinto-oikeuden päätös 20.4.2004 nro 04/0308/5

Asian aikaisempi käsittely

Helsingin rakennuslautakunta on 19.4.2002 julkipanon jälkeen antamallaan päätöksellä hylännyt Tanssin ja tanssilavakulttuurin edistämisyhdistys TAKU ry:n (jäljempänä myös TAKU ry) rakennuslupahakemuksen tanssi- ja huvittelukeskusrakennuksen rakentamiseksi Helsingin 19. kaupunginosan (Mustikkamaa-Korkeasaari) korttelissa 19001 sijaitsevalle tontille 1. Päätöstään rakennuslautakunta on perustellut sillä, että rakennushanke ei asemakaavan vastaisena sekä rakennettuun ympäristöön ja maisemaan soveltumattomana täytä maankäyttö- ja rakennuslain 58 §:n 2 momentin, 117 §:n ja 135 §:n vaatimuksia.

Helsingin hallinto-oikeus on 20.9.2002 antamallaan päätöksellä yhdistyksen valituksesta kumonnut rakennuslautakunnan päätöksen ja palauttanut asian sille uudelleen käsiteltäväksi, koska rakennuslautakunta ei ole voinut hylätä rakennuslupahakemusta mainitsemillaan perusteilla.

Korkein hallinto-oikeus on 16.6.2003 antamallaan päätöksellä rakennuslautakunnan valituksen hyläten katsonut, että syytä hallinto-oikeuden päätöksen lopputuloksen muuttamiseen ei ole ollut.

Helsingin rakennuslautakunta on julkipanon jälkeen 3.10.2003 antamallaan päätöksellä hylännyt yhdistyksen rakennuslupahakemuksen. Päätöstä on perusteltu seuraavasti: Helsingin kaupunki on 14.4.1992 vuokrannut osan tontista Helsingin Työväenyhdistys ry:lle (jäljempänä myös HTY ry) pitkäaikaisella maanvuokrasopimuksella. HTY ry on 27.11.2001 antanut suostumuksensa rakennuslupahakemukselle. Lisäksi Helsingin kaupunki, tontilla olevan teatterilavan ja katsomorakennelman omistajana, on antanut suostumuksensa yhdistyksen rakennuslupahakemukselle 17.1.2002. HTY ry on ilmoittanut 3.9.2003 päivätyssä kirjelmässään, ettei se voi enää hyväksyä rakennushanketta. Luvanhakija ei edellä mainitun johdosta enää hallitse koko tonttia. Rakennuslupahakemus tulee tämän johdosta hylätä.

Helsingin hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään 20.4.2004 hylännyt TAKU ry:n valituksen rakennuslautakunnan päätöksestä ja hylännyt yhdistyksen oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vaatimuksen. Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään seuraavasti:

Esteellisyys

Rakennuslautakunnan jäsenten Hakalehto, Lehto, Wahlberg, Björnberg-Enckell ja Koivula valituksessa kerrotun toiminnan ei ole katsottava merkitsevän, että heidän puolueettomuutensa asiassa olisi vaarantunut hallintomenettelylain 10 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Heidän valituksessa kuvattu toimintansa on rakennuslautakunnan lausunnossaan mainitsemin syin ollut lautakunnan jäsenen ja valtuutetun tavanomaisiin tehtäviin kuuluvaa, eikä heille sen perusteella voida katsoa muodostuneen puolueettomuuden vaarantavaa ennakkoasennetta asiaan. Näin ollen he eivät ole olleet esteellisiä käsittelemään yhdistyksen rakennuslupahakemusta.

Rakennuspaikka

Maankäyttö- ja rakennuslain 81 §:n ja 131 §:n 1 momentin säännökset huomioon ottaen edellytyksenä rakennuslupaa koskevan hakemuksen käsiteltäväksi ottamiselle ja rakennusluvan myöntämiselle on, että hakija hallitsee rakennuspaikkaa. Hakijan on esitettävä selvitys rakennuspaikan hallinnasta.

Rakennuspaikka korttelissa 19001 muodostuu yhdestä tontista (nro 1), joka kuuluu asemakaavan mukaiseen huvi- ja viihdetarkoituksia palvelevien rakennusten korttelialueeseen (YV). Asemakaavassa ei ole määrätty rakennuksille rakennusala eikä koko kortteliin osoitetun rakennusoikeuden jakautumisesta eri rakennusten tai eri käyttötarkoitusten kesken ole kaavassa määrätty.

Maankäyttö- ja rakennuslaissa tai sitä edeltäneessä rakennuslaissa ei ole suoranaisesti määritelty rakennuspaikan käsitettä. Oikeuskirjallisuudessa ja oikeuskäytännössä on katsottu, että maankäyttö- ja rakennuslain mukaisella sitovan tonttijaon alueella rakennuspaikan muodostaa tontti. Rakennushankkeen kohteena oleva rakennuspaikka sijaitsee tällaisella alueella.

Näin ollen rakennuspaikka muodostuu koko tontista 19001/1.

Rakennuspaikan hallinta

Tontin omistaa Helsingin kaupunki. Kaupunki on vuokrannut siitä TAKU ry:lle 13.11.2001 allekirjoitetulla maanvuokrasopimuksella pinta-alaltaan 4 778 neliömetrin maa-alueen tanssi- ja huvittelukeskusrakennuksen rakennuspaikkana käytettäväksi. Kaupunki on aiemmin 14.4.1992 tehdyllä maanvuokrasopimuksella vuokrannut samasta tontista HTY ry:lle noin 5 000 neliömetrin maa-alueen, jolla sijaitsee HTY ry:n omistama rakennus.

TAKU ry:n ja HTY ry:n vuokrasopimusten mukaiset vuokra-alueet menevät osittain päällekkäin. Rakennuslupahakemukseen liitetystä asemapiirroksesta käy ilmi, että suunniteltu rakennus sijoittuisi osittain edellä mainitulla vuokrasopimuksella HTY ry:lle vuokratulle alueelle.

Kaupunki on ryhtynyt toimenpiteisiin HTY ry:n vuokra-alueen pienentämiseksi 2 626 neliömetrin suuruiseksi niin, että maanvuokrasopimusta muutetaan Helsingin kiinteistölautakunnan 23.10.2001 (807) tekemän päätöksen mukaisesti. Päätöksen mukaan HTY ry:n vuokra-alueen rajat tulisi tarkistaa siten, etteivät vuokra-alueet menisi päällekkäin. Tämän pohjalta laadittua vuokrasopimusta ei ole vuokralaisen eli HTY ry:n puolesta allekirjoitettu.

Selvitys rakennuspaikan hallinnasta

Rakennusluvan myöntäminen edellyttää selvitystä rakennuspaikan hallinnasta. Kysymyksessä on rakennusluvan myöntämisen muodollinen edellytys, joka tulee selvittää rakennuslupaa haettaessa.

Kun rakennuslautakunta on käsitellyt TAKU ry:n rakennuslupahakemuksen 16.4.2002, HTY ry oli antanut suostumuksensa rakennushankkeelle.

Korkein hallinto-oikeus on kumonnut rakennuslautakunnan rakennuslupaa koskevan päätöksen ja palauttanut asian lautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi sillä perusteella, että hanke on asemakaavassa osoitetun käyttötarkoituksen mukainen ja täyttää asemakaavassa asetetut vaatimukset eikä hankkeen voida katsoa aiheuttavan maankäyttö- ja rakennuslain 58 §:n 2 momentissa tarkoitettua haittaa kaavassa osoitetulle muiden alueiden käytölle. Rakennuslupahakemus on tullut käsitellä lautakunnassa uudelleen.

HTY ry on asian uuden käsittelyn yhteydessä ilmoittanut 3.9.2003, ettei se voi puoltaa hankkeen toteuttamista esitetystä laajuudesta. HTY ry:n on näin ollen katsottava peruuttaneen hakemuksen mukaiselle rakentamiselle aiemmin antamansa suostumuksen.

HTY ry:n peruutettua suostumuksensa rakennuslautakunnalla ei ole lupahakemusta uudelleen käsiteltäessä ollut selvitystä siitä, että TAKU ry hallitsee rakennuspaikkaa maankäyttö- ja rakennuslain 131 §:ssä edellytetyllä tavalla. Lautakunnan on tullut ottaa sanottu rakennuslupahakemuksen käsittelyn ja luvan myöntämisen edellytyksissä oleva puute huomioon.

Lopputulos

HTY ry hallitsee vuonna 1992 tehdyn maanvuokrasopimuksen perusteella osaa tontin maa-alueesta. Rakennushanke sijoittuu osittain sille alueelle, jota HTY ry hallitsee. Koska kaikkien rakennuspaikan haltijoiden suostumusta rakennusluvan hakemiseksi ei ole ollut, rakennusluvan myöntämiseksi ei ole ollut edellytyksiä.

Rakennuslautakunnan päätöstä ei ole syytä muuttaa.

Oikeudenkäyntikulujen korvaaminen

Koska valitus on hylätty, ei ole pidettävä kohtuuttomana, että TAKU ry joutuu pitämään oikeudenkäyntikulut vahinkonaan.

Sovelletut oikeusohjeet

Sovellettuina oikeusohjeina hallinto-oikeus on maininnut maankäyttö- ja rakennuslain 131 §:n 1 momentin, hallintomenettelylain 10 §:n 1 momentin, hallintolain 71 §:n ja hallintolainkäyttölain 74 §:n.

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

Tanssin ja tanssilavakulttuurin edistämisyhdistys TAKU ry on valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden päätös kumotaan. Rakennuslupa tulee myöntää lupahakemuksen ja rakennuslautakunnan alkuperäiseen päätösesitykseen sisältyvien lupaehtojen mukaisesti tai toissijaisesti asia tulee palauttaa rakennuslautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi. Helsingin kaupunki tulee velvoittaa korvaamaan yhdistyksen oikeudenkäyntikulut asiassa sekä hallinto-oikeuden että korkeimman hallinto-oikeuden osalta korkolain mukaisine korkoineen.

Vaatimustensa tueksi yhdistys on esittänyt muun ohella seuraavaa:

Rakennuslautakunnan päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä sen vuoksi, että osa lautakunnan jäsenistä on ollut esteellisiä osallistumaan asiaa koskevaan päätöksentekoon. Etenkin lautakunnan jäsen Ilkka Hakalehto on aktiivisesti toiminut rakennushanketta vastaan. Samoin hallintomenettelylain 10 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla esteellisiä ovat olleet jäsenet Risto Lehto, Anja Wahlberg, Maria Björnberg-Enckell ja Ray Koivula.

Koko 53 hehtaarin kokoinen saari ja koko korttelin kattava 1,5 hehtaarin suuruinen tontti ovat Helsingin kaupungin omistuksessa. Kaupunki on puoltanut rakennusluvun hakemista ja myöntämistä. Tontilla on kaksi kaupungin maanvuokralaista, valittaja ja HTY ry. Lisäksi kaupunki on antanut Ylioppilasteatterin käytettäväksi omistamansa kesäteatterin. Tällaisessa suuressa kokonaisuudessa rakennuspaikkana on pidettävä myös tontin osaa.

Alueen asemakaava on tullut voimaan rakennuslain aikana. Kun alueella ei ole tosiasiallista tonttijakoa, sen edellytyksiä on arvioitava maankäyttö- ja rakennuslain 78 §:n mukaisesti. Mainitun pykälän mukaisia edellytyksiä sitovalle tonttijaolle alueella ei ole olemassa. Maankäyttö- ja rakennuslain 81 § määrittelee tilanteet, joissa rakennuslupaa ei voitaisi myöntää. Mikään lainkohdan esteistä ei täyty.

Alueen asemakaavamääräysten mukaan Mustikkamaan kokonaisrakennusoikeus on 9 300 kerrosneliometriä, joka on jaettu ohjeellisesti eri alueen osille siten, että nyt kysymyksessä olevan korttelin rakennusoikeus on 2 700 kerrosneliometriä. Rakennusoikeutta ei ole määritelty tehokkuuslukuna, jolloin tietyn suuruisella alueella olisi automaattisesti tehokkuusluvun määräämä rakennusoikeus. Koska koko alue on kaupungin omistuksessa, kaupunki voi kokonaisrakennusoikeuden puitteissa helposti vuokrasopimuksilla järjestää rakennusoikeuden kohdistumisen eri alueen osille tarkoituksenmukaisimmalla tavalla.

Koko pääperiaate siitä, että tontti muodostaa rakennuspaikan, perustuu tonttien osien omistajien oikeusaseman turvaamiseen. Edellytyksenä on tällöin ollut se, että jos tontin osan omistajaa kuulematta sen toisen osan haltija käyttäisi tontilla olevan rakennusoikeuden, rakennusoikeutta vaille jääneen osaomistajan omaisuus menettäisi arvoansa. Koska kysymyksessä olevassa tapauksessa ei tällaista voi tapahtua ottaen huomioon omistuksen yhtenäisyyden ja sen, että ainoalla toisella vuokralaisella ei ole sopimuksensa mukaan lisää rakennusoikeutta, kenenkään oikeuksia ei loukata. Rakennuspaikkana on siten pidettävä valittajan hallitsemaa aluetta ja valittajaa ainoana rakennuspaikan haltijana. Kun sitovaa tonttijakoa ei ole, rakennuspaikan voi muodostaa pienempikin alue kuin kokonainen tontti.

Kaupunki on valittajan kanssa tekemänsä vuokrasopimuksen nojalla luovuttanut valittajan käytettäväksi koko alueen jäljellä olevan rakennusoikeuden. HTY ry:llä ei siten voi edes teoriassa olla asiassa oikeudellista intressiä rakentamismahdollisuuksien suhteen. Sanotulla yhdistyksellä ei ole vuokrasopimuksen perusteella sellaista hallintaoikeutta maapohjaan, että sitä voitaisiin osaksikaan pitää nyt kysymyksessä olevan rakennuspaikan haltijana tonttijakosäännösten tarkoittamassa mielessä.

HTY ry on hankkeen suunnittelun aikaisemmassa vaiheessa suostunut muuttamaan vuokrasopimustaan siten, että valittajan suunnitteleman rakennushankkeen vaatima osa alueesta on jätetty pois vuokrasopimusalueesta. Sopimus vuokrasopimuksen ja vuokra-alueen muuttamisesta on syntynyt. Sillä, onko sovitusta asiasta tehty kirjallinen vuokrasopimusmuutos vielä HTY ry:n allekirjoittama, ei ole asiassa merkitystä. Sanottu yhdistys ei ole valittanut kiinteistölautakunnan päätöksestä, jolla päätettiin sopimusmuutoksesta. Rakennuslautakunnan toimivaltaan ei kuulu tutkia sitä, onko maanvuokrasopimuksen muutos syntynyt laillisessa järjestyksessä.

Hallinto-oikeuden ratkaisu perustuu ensisijaisesti siihen, että HTY ry:n on katsottava peruuttaneen hakemuksen mukaiselle rakentamiselle aiemmin antamansa suostumuksen. Annettua suostumusta ei kuitenkaan voi yksipuolisesti peruuttaa. Lautakunnan olisi pitänyt ratkaista asia alkuperäisen lupahakemuksen perusteella ja niillä edellytyksillä, jotka olivat olemassa asiaa ensimmäisen kerran käsiteltäessä.

HTY ry:n lausunto on ymmärrettävä niin, että suostumus on edelleen voimassa. Sanottua yhdistystä voidaan pitää asiassa ainoastaan naapurin asemassa olevana tahona.

Asiassa on myös erityisiä syitä määrätä Helsingin kaupunki maksamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Mikäli korkein hallinto-oikeus katsoo HTY ry:n kanssa tehdyn vuokrasopimuksen muutoksen riidanalaiseksi, valittaja pyytää, että asiassa järjestetään suullinen käsittely, jossa kuullaan todistajina XXXX XXXXX ja XXXXXXXXXXXX kertomassa sopimuksen syntymisestä.

Helsingin rakennuslautakunta on antanut selityksen, jossa se on esittänyt valituksen ja oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vaatimuksen hylkäämistä ja lisäksi todennut muun ohella seuraavaa:

Yhdistysrekisteriotteen mukaan Helsingin Työväenyhdistys ry:n nimen kirjoittavat johtokunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, toimitusjohtaja ja valtuuston siihen erikseen määräämät toimihenkilöt, aina kaksi yhdessä. Yhdistyksen toimitusjohtaja on yksin antanut suostumuksen (valtuutuksen) luvan hakemiseen ja peruuttanut sen. Rakennusvalvonnalle ei ole esitetty missään vaiheessa yhdistyksen toimitusjohtajalle mahdollisesti erikseen annettua valtuutusta nimen kirjoittamiseen yksin.

Kaupungin kiinteistövirasto on 14.4.1992 vuokrannut tontista 5 000 neliömetrin suuruisen määrään maanvuokrasopimuksella HTY ry:lle. Kiinteistölautakunta on 23.10.2001 tekemällään päätöksellä muuttanut vuokrasopimusta 1.11.2001 lukien siten, että vuokra-alueen pinta-ala on pienennetty 2 626 neliömetriin. Sanottu yhdistys ei ole allekirjoittanut vuokrasopimuksen muutosta. Tästä huolimatta kiinteistölautakunta on 13.11.2001 allekirjoitetulla maanvuokrasopimuksella vuokrannut tontista 4 778 neliömetrin suuruisen määrään TAKU ry:lle. Noin 30 prosenttia tästä vuokra-alueesta ulottuu HTY ry:n alkuperäiselle vuokra-alueelle. Sanottu yhdistys on keskeytyksettä hallinnut ja edelleen hallitsee koko 5 000 neliömetrin suuruista vuokra-alueitaan.

Rakennuslautakunta ei ole voinut myöntää TAKU ry:lle rakennuslupaa, koska osa sen hallitsemakseen ilmoittamasta rakennuspaikasta on HTY ry:n hallinnassa. Vaikka vuokra-alueet eivät menisikään päällekkäin, niin siinäkin tapauksessa TAKU ry ei hallitse kuin osaa tontista. Määrään haltijalla tulee rakennusluvan saadakseen olla toisten samalla tontilla sijaitsevien määräälojen haltijoiden valtuutus.

Edelleen lautakunta on kiistänyt, että osakaan sen jäsenistä olisi ollut asiassa esteellisiä. Myöskään oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen ei ole perusteita.

TAKU ry on antanut vastaselityksen, jossa se on esittänyt muun ohella seuraavaa:

Toisin kuin rakennuslautakunta on väittänyt, asian uudelleen käsittely merkitsee sitä, että asia on ilman eri hakemusta ratkaistava uudelleen alkuperäisen virheellisen ratkaisun tekemishetkellä vallinneiden olosuhteiden mukaisesti. Uusintakäsittelyssä ei voi vedota sellaiseen olosuhteiden muutokseen, joka on tapahtunut alkuperäisen ratkaisun tekemishetken jälkeen. Lupa on myönnettävä, mikäli epäävää perustetta ei ole ollut olemassa jo alkuperäisen ratkaisun tekohetkellä.

Rakennuslautakunnan mukaan HTY ry on antanut yksipuolisen suostumuksen eli valtuutuksen rakennushankkeen toteuttamiseen. Kysymys on kuitenkin ollut naapurin kuulemisesta rakennuslupahakemuksen johdosta. Tällöin sanottu yhdistys on naapurina ilmoittanut, ettei sillä ole huomautettavaa rakennushankkeen johdosta.

Rakennuslautakunnan tehtävänä ei ole toiminimen kirjoituksen oikeellisuuden tutkiminen ja selvittäminen. Naapurin kuulemislomakkeen voi asemavaltuutuksen perusteella allekirjoittaa pelkästään yhdistyksen toimitusjohtaja yksin. Rakennuslautakunnan tehtäviin ei kuulu vuokrasopimusten pätevyyden tulkinta eikä asiaa voida ratkaista myöskään hallinto-oikeuden tavoin hallintovalitusmenettelyssä.

HTY ry:n toimitusjohtaja kirjoitti ennen asian uutta käsittelyä rakennushanketta koskevan uuden lausunnon. Kysymys ei ollut suostumuksen peruuttamisesta, vaan uudesta lausunnosta, jossa sinänsä puollettiin virkistyskäytön edistämiseksi lisäpalvelujen tarjoamista, mutta esitettiin hankkeesta kommentteja, jotka koskivat täydennysrakentamisen estymistä, pysäköintipaikkojen riittämättömyyttä ja huoltoliikenteestä aiheutuvaa haittaa. Näitä seikkoja on jo aiemmin käsitelty hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa ja ne on todettu molemmissa oikeusasteissa perusteettomiksi. Lausunnossa todetaan, ettei HTY ry voi puoltaa hankkeen toteuttamista esitetystä laajuudesta. Pienimittakaavaisemman ja nimenomaan tanssitoimintaan keskittyvän rakennuksen rakentamista sanottu yhdistyksen sijaan pitää kannatettavana.

Rakennuslautakunta ei ole hylännyt rakennuslupahakemusta sillä perusteella, että osa yhdistyksen hallitsemakseen ilmoittamasta rakennuspaikasta olisi HTY ry:n hallinnassa. Hylkääminen on perustunut siihen, ettei TAKU ry hallitse koko 1,5 hehtaarin suuruista tonttia. Yhdistyksen vuokraama alue on ollut koko ajan vuokrasopimuksen tekemisestä lähtien yhdistyksen hallinnassa. Alueella on muun muassa merkitty rakennuksen paikka maastoon ja vuokra-alueen rajapyykit on pystytetty vuonna 2002 louhintamittauksen yhteydessä. Yhdistys on kolme vuotta hallinnut aluetta ilman, että HTY ry olisi siitä reklamoinut tai vastustanut tai ilmoittanut siitä yhdistykselle tai vuokranantajalle. Kun rakennuslautakunta ei ole hylännyt hakemusta kaksoisvuokrasperusteella, on selvää, ettei myöskään hallinto-oikeus voi löytää uusia perusteluja hakemuksen hylkäämiselle.

TAKU ry on toimittanut korkeimmalle hallinto-oikeudelle 4.1.2005 saapuneen lisäselvityksen, jonka mukaan se on hakenut Helsingin kaupungin kiinteistövirastolta sitovan tonttijaon tekemistä Mustikkamaan tontilla 1. Samassa hakemuksessa on vaadittu, että ellei HTY ry suostu muuttamaan vuokrasopimusta, sen vuokraoikeus tulee kiinteistönmuodostamislain 65 §:ssä mainituin tavoin määrätä lakkaamaan ja mahdollisesti lunastaa.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Korkein hallinto-oikeus hylkää vaatimuksen suullisen käsittelyn toimittamisesta.
2. Korkein hallinto-oikeus hylkää valituksen.
3. Korkein hallinto-oikeus hylkää yhdistyksen oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vaatimuksen.

Perustelut:

1. Hallintolainkäyttölain 37 §:n 1 momentin mukaan asian selvittämiseksi toimitetaan tarvittaessa suullinen käsittely. Kun otetaan huomioon peruste, jonka vuoksi yhdistys on pyytänyt suullisen käsittelyn toimittamista, selvitys, jota yhdistys on ilmoittanut siinä esittävänsä, sekä asiakirjoista muuten saatu selvitys, suullisen käsittelyn toimittaminen ei ole tarpeen asian selvittämiseksi.
2. Kun otetaan huomioon muutoksenhaun kohteena olevan, tähän päätökseen liitetyn Helsingin hallinto-oikeuden antaman päätöksen perustelut ja siinä mainitut oikeusohjeet sekä korkeimmassa hallinto-oikeudessa esitetyt vaatimukset ja asiassa saatu selvitys, hallinto-oikeuden päätöksen muuttamiseen ei ole perusteita.
3. Asian näin päättyessä ja kun otetaan huomioon hallintolainkäyttölain 74 §, yhdistykselle ei määrätä maksettavaksi korvausta oikeudenkäyntikuluista korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Esa Aalto

Lauri Tarasti

Pekka Vihervuori

Kari Kuusiniemi

Jukka Mattila (t)

Asian esittelijä,
hallintosihteeri Tuula Pääkkönen

LIITE

Päätös, josta valitetaan

JAKELU	Päätös	Tanssin ja tanssilavakulttuurin edistämisyhdistys TAKU ry, oikeudenkäyntimaksu 200 euroa
	Jäljennös	Helsingin hallinto-oikeus Helsingin rakennuslautakunta Helsingin Työväenyhdistys ry Uudenmaan ympäristökeskus Ympäristöministeriö
	Asiakirjat	Korkein hallinto-oikeus